

Sygn. akt VIII U 380/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant – sekretarz sądowy Ewelina Parol

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty na dalszy okres

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 29 stycznia 2015 roku znak(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 380/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił R. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440, ze zmianami). W uzasadnieniu wskazano, że Komisja Lekarska nie orzekła u niego istnienia niezdolności do pracy (decyzja - k. 149 t.II akt ZUS).

W dniu 25 lutego 2015 roku R. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Z jego treści wynika, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją i wnosi o jej uchylenie oraz przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Skarżący zarzucił organowi rentowemu błąd w ustaleniach faktycznych, co do jego stanu zdrowia i wykształcenia. Wskazał, że od 1991 roku jest niezdolny do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa, które w ciągu ostatnich lat się nasiliły. Z upływem czasu wystąpiły u niego dodatkowo schorzenia(...), (...). Wskazał również, że organ rentowy nie uwzględnił całej dokumentacji medycznej, albowiem wziął pod uwagę tylko jej część z lat 2014-2015. Zdaniem odwołującego się organ rentowy przy ocenie jego zdolności do pracy nie uwzględnił również ostatnio wykonywanego przez niego zawodu(odwołanie – k. 2-4 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 13 . a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

R. S. urodził się w dniu (...) (bezsporne). Posiada wykształcenie średnie zawodowe, w zawodzie mechanika maszyn i urządzeń górniczych. Ostatnio wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego (wywiad zawodowy k. 78 t.II akt ZUS).

Od dnia 6 sierpnia 1991 roku wnioskodawcy przysługiwało prawo do renty z tytułu drugiej grupy inwalidzkiej (decyzja k.21 t .I akt ZUS). Od dnia 1 września 1998 roku do dnia 31 marca 1999 roku przyznano mu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (k.82 akt ZUS). Kolejną decyzją prawo do tej renty przedłużano do dnia 31 stycznia 2002 roku (decyzje k. 97, t. I akt ZUS). Od dnia 1 lutego 2002 roku uzyskał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja k. 123 akt ZUS), które było przedłużane do dnia 30 listopada 2014 roku (k. 81 t.II akt ZUS).

W dniu 3 grudnia 2014 roku wnioskodawca zwrócił się o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 106 t.II akt ZUS).

Lekarz Orzecznik w dniu 19 grudnia 2014 roku rozpoznał u wnioskodawcy:(...) i stwierdził, że jest on częściowo niezdolny pracy do dnia 31 grudnia 2017 roku (rozpoznanie - k. 23v dokumentacji medycznej, orzeczenie - k. 108 t.II akt ZUS).

Od powyższego orzeczenia został zgłoszony zarzut wadliwości (k. 109 t.II akt ZUS).

Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ponownie badając R. S. rozpoznała u niego w dniu 27 stycznia 2015 roku: (...) i wskazała, że nie jest on niezdolny do pracy (rozpoznanie k. 117v dokumentacji medycznej, orzeczenie k. 112 t.II akt ZUS).

Powołując się na powyżej wskazane orzeczenie Komisji Lekarskiej organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję (k. 113 t.II akt ZUS).

Biegła psycholog w opinii z dnia 26 maja 2015 roku stwierdziła, że wnioskodawca funkcjonuje intelektualnie w granicach normy, brak jest istotnych wykładników ograniczonego uszkodzenia (...) i występują u niego zaburzenia adaptacyjne(k. 28 a.s.).

Biegli sądowi lekarze specjaliści: kardiolog, psychiatra, gastrolog, neurologii w opinii z dnia 26 maja 2015 roku rozpoznali u R. S.: (...) stopniu czynnościowym według (...), (...)Wskazali również, że aktualnie funkcjonuje on intelektualnie w granicach normy, brak jest u niego istotnych wykładników organicznego uszkodzenia (...). Podnieśli, że nie jest on niezdolny do pracy. W uzasadnieniu podali, że kliniczne badanie kardiologiczne i analiza załączonej do akt oraz okazanej podczas badania dokumentacji medycznej pozwalają na rozpoznanie u skarżącego umiarkowanego niepowikłanego istotnymi zmianami narządowymi (...)o stabilnym przebiegu. Zaznaczyli, że podczas ostatniej hospitalizacji miał wykonane badania kardiologiczne: próbę wysiłkową, badanie echokardiograficzne. Wskazały one wielkość jam, grubość i kurczliwość(...), które są prawidłowe. Stwierdzona u niego (...) nie ma znaczenia hemodynamicznego. Zdaniem biegłych powyższe badania dowodzą, że(...)ubezpieczonego jest wydolny i dotychczas nie wystąpiły u niego powikłania(...), które naruszają sprawności organizmu. Zaznaczyli, że choroba (...) wymagają dalszego leczenia farmakologicznego, ale nie naruszają u opiniowanego sprawności organizmu w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy. Wskazali, że wprawdzie z dokumentacji wynika, że wnioskodawca miał w maju i lipcu 2011 roku(...)które przerwano farmakologicznie. Brak jest jednak dowodów, że późniejszym okresie napad się powtórzył się. W ocenie biegłych schorzenia kardiologiczne obecnym stadium zaawansowania nie naruszają sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy.

Biegli podnieśli również, że opiniowany był w 2001 roku leczony operacyjnie z powodu(...)Następnie był i jest leczony z powodu zespołu (...)Zaznaczyli, że u skarżącego nie było ostrych objawów (...) wymagających hospitalizacji na przestrzeni ostatnich kilku lat, co należy uznać za poprawę stanu klinicznego badanego. Ponadto wskazali, że obecnie w klinicznym badaniu neurologicznym nie stwierdzili objawów ogniskowego uszkodzenia struktur ośrodkowego(...) oraz niewydolności(...)W badaniu części obwodowej (...) nie stwierdzili aktywnych objawów zespołu

(...), co świadczy o poprawie stanu (...) badanego skutkującego obecnie brakiem niezdolności do pracy. Zaznaczyli, że w okresach występowania objawów(...)w przyszłości, skarżący może wymagać intensyfikacji leczenia farmakologicznego i rehabilitacyjnego, które może się odbywać w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Ponadto biegli wskazali, że z wywiadu wynika, iż skarżący R. S. rozpoczął ambulatoryjne leczenie(...) w 2014 roku związku z ubieganiem się o rentę chorobową, a do specjalisty zgłosił się ze skargami na stałe(...)Po badaniu otrzymał odpowiednie leczenie, które stosuje do tej pory z dobrym skutkiem. W ocenie biegłych podawane przez opiniowanego skargi mają podłoże sytuacyjne i związane są z ubieganiem się o rentę chorobową na dalszy okres. Przebiegają łagodnie (bo do tej pory nie wymagał kierowania na szpitalną kurację(...)) i choć dalej wymagają leczenia oraz kontroli, to nie sprowadzają na niego niezdolności do pracy z powodów(...).

Biegli wywiedli, że ubezpieczony po usunięciu (...) metodą (...) z powodu (...), zgłasza dolegliwości dyspeptyczne, które wymagają stosowania diety i okresowego leczenia. Nie sprowadzają na niego jednak niezdolności do pracy.

Według zgodnej oceny biegłych wszystkie wymienione powyżej schorzenia, przy uwzględnieniu stopnia ich zaawansowania oraz współistnienia, nie naruszają sprawności organizmu opiniowanego w stopniu uniemożliwiającym mu wykonywanie pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. (k.28-29 a.s.).

W opinii z dnia 21 października 2015 roku biegły ortopeda rozpoznał u wnioskodawcy: przebyte leczenie operacyjne w dniu 18 grudnia 1988 roku z powodu uszkodzenia(...)Nie ocenił jednak czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy. W uzasadnieniu podał, że skarżący porusza się bez żadnego zaopatrzenia (...), a obie jego(...)są sprawne. Ograniczona jest(...) które prowadził ortopeda, rozpoczęło się dnia 18 grudnia 1988 roku i zostało zakończone w 1989 roku. Obecnie wnioskodawca jest pod kontrolą, lekarza operującego, wnioskodawcę specjalisty neurochirurga. z powodu dolegliwości (...). Zdaniem biegłego ortopedy, zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 27 marca 2015 roku, winien wypowiedzieć się lekarz takiej samej specjalności jaki prowadzi leczenie tj. biegły specjalista neurochirurg (k.41 a.s.).

Postanowieniem z dnia 29 października 2015 roku Sąd dopuścił dowód z opinii neurochirurga wydanej łącznie z opinią biegłego neurologa (k.46 a.s.).

W łącznej opinii z dnia 1 grudnia 2015 roku biegły neurolog i neurochirurg rozpoznali u wnioskodawcy: stan po(...) i wskazali, że nie jest on niezdolny do pracy. W uzasadnieniu podali, m.in. że w dniu 9 lipca 2015 roku skarżący miał wykonane kontrolne badanie KT(...), w którym stwierdzono (...) Wskazali jednocześnie, że po analizie dokumentacji medycznej, badaniu opiniowanego przez biegłego sądowego neurologa w maju 2015 roku i obecnym badaniu przez neurochirurga, ze względu na schorzenia (...)nie występuje naruszenie sprawności organizmu badanego, które kwalifikowałoby się do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy w charakterze rentowym. Nie stwierdzili u skarżącego istotnych cech uszkodzenia(...) Z dokumentacji nie wynika zaś, żeby w ostatnich latach dochodziło do znacznych nasileń(...) Istnienie zmian (...) w badaniu KT bez objawów uszkodzenia(...)nie oznacza długotrwałej niezdolności do pracy w sensie rentowym. Według biegłych ze względu na stan (...) powód może podjąć prace zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami; Przeciwwskazana jest jedynie ciężka praca fizyczna. Zaostrzenia dolegliwości (...) mogą być leczone w ramach czasowych zwolnień lekarskich (opinia k. 52-53 a.s.).

Zastrzeżenia do powyższej opinii zgłosił skarżący, podnosząc, iż nie zgadza się z jego treścią z uwagi, na coraz bardziej ulegający pogorszeniu stan zdrowia. Wskazał, że przebyte operacje osłabiły jego organizm. Podniósł, iż jest osobą o ograniczonych możliwościach ruchowych i ma też problemy z pracą w wymuszonej pozycji ciała i kręgosłupa, wywołujące negatywny skutek na jego funkcjonowanie jego. Dołączył dodatkową dokumentację medyczną w postaci badania CT z dnia 9 lipca 2015 roku (k. 60 61 a.s.).

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2016 roku Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych z zakresu neurochirurgii i neurologii (k.63 a.s.).

W opinii z dnia 12 marca 2016 roku biegły neurolog i neurochirurg podtrzymali wcześniejszą opinię. Wskazali, że odnosili się już do dostarczonego przez skarżącego wyniku badania z dnia 7 lipca 2015 roku, we wcześniejszej

opinii. Wskazali, że w trakcie przeprowadzanych przez nich badań w różnym czasie nie stwierdzili, aby występował u skarżącego niedowład kończyn i uszkodzenia centralnego układu nerwowego(k. 68 a.s.).

Sąd podzielił w całości opinie biegłych sądowych sporządzone w toku niniejszego postępowania. Zostały wydane przez niekwestionowanych specjalistów z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawcy, po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań skarżącego i zapoznaniu się z dotyczącą jego osoby dokumentacją lekarską. Opinie są rzetelne i wyczerpujące, pozbawione sprzeczności. Mają charakter całościowy, zawierają analizę chorób występujących u R. S. oraz określenie ich wpływu na zdolność do pracy. Wnioski z nich płynące są jasne i poparte przekonującą argumentacją. Biegli dokładnie przeanalizowali dostępną dokumentację leczenia skarżącego, odebrali od niego szczegółowy wywiad oraz poczynili na tej podstawie odpowiednie wnioski.

Z opinii jednoznacznie wynika, że po dniu 30 listopada 2014 roku (a do tego dnia wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy) stan schorzeń występujących u wnioskodawcy nie powoduje takiego naruszenia sprawności organizmu, które usprawiedliwiłoby uznanie go za osobę niezdolną do pracy.

Sąd uznał opinie sporządzone w toku postępowania za kompletne, jasne i należycie uzasadnione, a tym samym za przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, II UKN 96/99, OSNP z 2000 roku Nr 23, poz. 869).

Wnioskodawca kwestionował opinie z dnia 1 grudnia 2015 roku, i przedstawił dodatkową dokumentację medyczną, co stało się podstawą do dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej biegłych: neurologa i neurochirurga. Jednakże biegli po zapoznaniu się z tą dokumentacją w opinii uzupełniającej podtrzymali opinię główną z dnia 1 grudnia 2015 roku.

Wnioskodawca do opinii uzupełniającej z dnia 12 marca 2016 roku biegłych o specjalności neurologa i neurochirurga nie zgłaszał już zastrzeżeń. Nie wnosił również o dopuszczenie żadnych dalszych opinii.

Oceny stanu zdrowia wnioskodawcy dokonał zespół biegłych sądowych lekarzy specjalistów z wieloletnim doświadczeniem z zakresu opiniowanego przedmiotu. Żaden z biegłych nie uznał wnioskodawcy za niezdolnego do pracy. W związku z powyższym wobec uzyskania zgodnych opinii stwierdzających brak niezdolności do pracy Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego. Dalsze dopuszczanie kolejnych opinii byłoby uzasadnione tylko wówczas, kiedy sporządzone opinie byłyby sprzeczne lub niewłaściwie uzasadnione. Sąd Okręgowy podziela bowiem w pełni stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 lipca 2010 roku (II CSK 119/10, LEX nr 603161) oraz postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2009 roku (III CSK 7/09, LEX nr 533130) zgodnie z którym Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub opinii instytutu, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy gdy przeprowadzona już opinie zawierają istotne luki, są niekompletne, bo nie odpowiadają na postawione tezy dowodowe, niejasne, czyli nienależycie uzasadnione lub nieweryfikowalne, to jest gdy przedstawiona ekspertyza nie pozwala organowi orzekającemu zweryfikować zawartego w niej rozumowania co do trafności wniosków końcowych.

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U z 2015 roku, poz. 748, ze zmianami), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3 ustawy).

Skarżący był częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 sierpnia 2013 roku. Na podstawie art. 101 ustawy prawo do świadczeń ustaje, gdy ustanie którykolwiek z warunków wymaganych do ustalenia tego prawa. Zgodnie z przepisem art. 107 cytowanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Sporządzone w toku postępowania opinie biegłych lekarzy sądowych nie wskazują na istnienie u R. S. takiego stopnia naruszenia sprawności jego organizmu, który powoduje dalszą częściową niezdolność do pracy. Sam zaś fakt występowania schorzeń nie decyduje o istnieniu niezdolności do pracy, a dopiero ocena, czy i w jakim zakresie powodują one niezdolność do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2000 roku, II UKN 113/00, OSNP z 2002 roku, Nr 14, poz. 343). Oznacza to zatem, że nie każda osoba uznana za osobę chorą jest jednocześnie osobą niezdolną do pracy.

Z tego też względu zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest trafna, zaś odwołanie wnioskodawcy podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.